

8. Povest. Preden gre Nežica zvečer spat, poklekne in lepo moli. Zahvaljuje Boga za vse, kar je po dnevu uživala. Prosi ga, da bi ji poslal angela varha, ki bi jo varoval tudi po noči. Kakor hitro pa se zjutraj zbudi, naj pred misli na Boga. Ga zahvaljuje, da jo je tako milostljivo ohranil in ji zopet dal ljubo zdravje in novo veselje. Obljube mu, da bode ves dan prav pridna in dobra, — in tudi potem misli večkrat na Boga, in se mu priporočuje. Nežica rada moli. Ona je dobra učenka. Dobra učenka rada moli in misli na Boga.

Radi moramo moliti —
Ako srečni hočmo biti.

Iz dnevnika nekega starega učitelja.

27. febr. Danes sem učencem zapisal na tablo za vajo v pisanji to le iz Vodnikovih pesmic:

Jablane, hruške
In druge cepé
Cepi v mladosti
Za stare zobé!

Natvora jeséni
Pretrudna zaspí,
Zato se pomladi
Vesela zbudí.

Vsake verstice, ki jih zapíšem učencem za vajo, jim jih popred na tanko razložim. Učenci ne smejo nikoli ne brati, ne pisati, česar dobro ne razumejo.

28. febr. Danes je bil zadnji dan mesca. Ta dan imam vselej dve opravili. Pervič se v šoli s učenci pogovorim, kako in kaj sem bil ž njimi v pretečenem mescu zadovoljen. Naj pridnejše pohvalim, in jim tudi dam kako podobico ali kak drug spominek v znamenje, da sem bil ž njimi posebno zadovoljen. Posebno hvalim tiste, ki se niso nikoli kaj med sabo razperli in so se radi imeli, zakaj ljubezen do bližnjega mora biti prva moč, ki naj globoko sega v odgojevanje. — Drugo moje opravilo je, da vsaki zadnji dan v mescu pregledam svoje denarne zadeve, to je, koliko sem temu pa unemu dolžan, in koliko si bom mogel na mesec še pritergati, da bodem dolgé plačal. Žalostno je to številjenje! Človek se trudi dan na dan, in na zadnje mu vendar še manjka naj bolj potrebnih reči za življenje, potem pa še sto drugih dosti potrebnih reči. Ta mesec sem si prihranil poldrugi goldinar, zato, ker sem nekaj več dobil plačila za duhovske opravila pri porokah, in ker sem si v postu tobak odrekel. — Jaz ne upam, da bi učitelji kterikrat dospeli do kaj prida boljše plače, zato se še nikdar nisem zanašal na prihodnje boljše čase, temuč le skerbim v sedanjem času za prihodnjega. Mislim si: „Bolje je hranjeno jajce, ko sneden vol“.